

”Min vigtigste opgave er at lære de unge at kende og give dem alt det af min tid, de har brug for”

*Om Anna Windfeldt Thorning
– frivilligkoordinator ved foreningen Fundamentet i Aarhus*

FOTO: MARIANNE PILEGAARD

ILDSJÆLENE

'Ildsælene' er en artikelserie, hvor der i hvert nummer af STOF vil være et portræt af en medarbejder, der brænder helt særligt igennem i sit arbejde på rusmiddelfeltet. Hvis du kunne tænke dig at nominere en kollega til at blive portrætteret i serien, er du velkommen til at skrive en mail til stof@crf.au.dk, hvor du beskriver din kollegas navn, job og kontaktinformation samt et par linjers motivation om, hvorfor netop denne kollega bør portrætteres som en ildsjæl i STOF.

Anna Windfeldt Thorning er 33 år, kandidat i statskundskab og har derudover en uddannelse som coach samt efteruddannelse i bl.a. narrativ metode. Hun arbejder som frivilligkoordinator ved foreningen Fundamentet i Aarhus, som har til formål at hjælpe udsatte, først og fremmest unge mennesker, i Aarhus. Anna har været en primær kraft i at bygge foreningen op helt fra den spæde start i 2014 sammen med Fundamentets stifter Steffen Rasmussen. Hun fortæller med begejstring i stemmen om alt det, hun elsker ved Fundamentets måde at tænke socialt arbejde på.

”Jeg har selv oplevet at stå i mit liv og føle mig sårbar og ikke kunne genkende mig selv i nogen af de tilbud, jeg kunne få ved kommunen og andre steder, fordi jeg følte, at alle fokuserede på mig som en sag og på alt det, jeg ikke var eller ikke kunne – i stedet for at se mig som menneske, og hvad jeg havde brug for. Så hørte jeg Steffen [Rasmussen] tale i radioen om Fundamentet og om, at han synes, at socialt arbejde skulle handle om, at alle skulle ses som hele mennesker, og man derfor også kan hjælpe mennesker på en helhedsorienteret måde, dvs. med flere ting på én gang, og ikke kun med udgangspunkt i ét af deres problemer, fx misbrug. Det synes jeg, var den perfekte tilgang”.

Anna fortæller, at hun oplever, at det offentlige system i dag nogle gange utilsigtet er med til at fortælle de mennesker, de hjælper, at de er forkerte, og at den ”forkerthed” så bliver éns identitet både i systemet og i samfundet. Der bliver ikke plads til at udfolde mere om personen end det, der er ”forkert”, og hvilke tidsbegrænsede programmer og metoder, der så kan anvendes for at gøre én ”rigtig” igen. Og der synes Anna, at hendes arbejde på Fundamentet kan være med til at gøre en forskel for de udsatte unge.

”På Fundamentet kan man altid komme igen. Vi er ikke en indsats, hvor man kun får ti gange, og så må man ikke komme tilbage. Jeg ville ønske, at samfundet ikke satte tid på, hvor lang tid det skal tage at hjælpe et menneske, men at man i stedet forpligtede sig til den unges behov ved at kunne skræddersy hjælp til netop den unikke unge i stedet for at forpligte den unge til forløb, metoder og programmer rettet efter diagnoser og problematikker,” siger Anna. Her vil Fundamentet gerne i stedet tilbyde et fokus på, at den unge altid kan vende tilbage, ligesom hvis de havde et hjem med forældre, der kunne være der for dem, hvad mange af de unge ikke har.

”Stabile hjem har forældre, som er der mange år i livet, og hvor fleksibilitet er et nøgleord. Det er et fællesskab uden ”åbningstider”, og det burde samfundets hjælpeindsatser jo ideelt set også være,” siger Anna og fortæller, at hun oplever, at de unge, der kommer hos Fundamentet, i længden får mindre brug for at komme der, fordi de ved, de altid er velkomne tilbage. Det føles som en støtte, man har i ryggen, som man kan få så meget styrke ud af, at man ikke behøver mere end visheden herom. Og derfor er én af Annas vigtigste opgaver da også at give de unge tid og plads til, at de kan føle sig trygge og rummet af Fundamentet.

”Min vigtigste opgave er at lære de unge at kende og give dem alt det af min tid, de har brug for. Når et ungt menneske henvender sig til os, så ved jeg, at de ofte har været længe undervejs i systemet og på deres vej til at tage kontakt til mig, og hele situationen er ofte meget sårbar for dem. Derfor bruger jeg meget tid på at lade de unge fortælle deres egen historie, og deri får de som regel også både direkte og indirekte fortalt, hvad de har brug for.”

Fundamentet har fire faste ansatte, nogle deltid- og fleksjobansatte og 84 frivillige tilknyttet. De frivillige er psykologer, terapeuter og andre fagprofessionelle. Det er Annas opgave at finde ud af, hvad den unge har brug for, og herefter matche den unge med én eller flere frivillige, som kan være der for den unge med samtaler, rådgivning og støtte.

”Meget af vores arbejde går ud på at hjælpe de unge med at samle trådene i deres daglige tilværelse og få det fulde billede af, hvor de fx er i systemet. Vi vil jo ikke trække de unge i en anden retning end det offentlige arbejde, men i stedet understøtte den indsats, de unge modtager fra det offentlige. Derudover er det også mit ansvar at sørge for, at de frivillige gør et godt arbejde, fordi vi er meget bevidste om, at vi har med sårbare unge at gøre. Så vi siger også nej til mange, som gerne vil være frivillige og har intentionerne om at hjælpe, men måske ikke har fagligheden, eller som måske ikke er klar til opgaven af personlige årsager. Derudover bruger jeg også en del tid på at forventningsafstemme med de frivillige, så vi er sikre på, om de kan rumme at hjælpe så sårbare unge og ved, hvad de går ind til med hensyn til bl.a. tid og forpligtelse.”

Anna fortæller, at mange af de unge, som kommer hos Fundamentet, både har rusmiddelproblemer og psykiske problemer, og at Fundamentets fokus i første omgang her er at lære den unge at kende og i fællesskab med den unge finde en vej ud af mistrivsel og misbrug. Blandt andet ved at skabe et fællesskab for de unge, som handler om løsninger og krisehåndtering på andre måder end med stoffer og alkohol.

”Meget hjælp i det offentlige system har meget fokus på den unges misbrug, og ikke på den unge selv. Men selvom misbruget er et problem for den unge, så er det også ofte den løsning, de kender og ved ”virker” for dem. **Så hos Fundamentet prøver vi at genopbygge de unges selv-værd, så de kan afprøve sig selv med andre løsninger og andre former for krisehåndtering i det fællesskab, som de har både med os og med de andre unge, der kommer på Fundamentet.** De støtter hinanden og er der for hinanden. Og de udfordrer også hinanden, fordi de kender alle faldgruberne selv og ved, hvis man er på vej en forkert vej. Hvis det står meget galt til med én eller flere af de unge, så henvender vi os til rusmiddelcentre for hjælp, og vi kører også gerne de unge derhen og hjælper dem med at træde ind ad døren og hjælper til med at afmystificere og afstigmatisere behandling for dem. For nogle gange har de unge det med behandling for stof- og alkoholproblemer, som de har det med de psykiske diagnoser, de ofte har: De har svært ved at se sig selv som andet end det, fordi samfundet har svært ved at se dem som andet end det. Og så kan det være enormt grænseoverskridende at skulle indgå i behandling og dermed anerkende et problem, man jo helst ikke vil have skal være ens identitet.”